

מליאה שלא מן המניין מספר 1-26

מיום ראשון, כ"ט טבת התשפ"ו, 18/1/2026

משתתפים:

- ראש המועצה ויו"ר הועדה	עו"ד נילי אהרון
- סגן ראש המועצה, חבר ועדה	שמעון סויסה
- סגן ראש המועצה בתואר, חבר ועדה	הרב אריה אברהם
- מ"מ סגן ראש המועצה בתואר, חבר ועדה	דני לוגסי
- חבר מועצה	הרב פנחס פרץ
- חבר ועדה	עו"ד אילן אלמקייס
- חבר מועצה	איתן דלח
- חברת מועצה	שלי סויסה

נעדרים:

- חבר מועצה	אריה דוקרקר
- חברת מועצה	טל אוחנה
- חבר מועצה	עו"ד מיכאל פחימה

מוזמנים:

- מנכ"ל	כפיר דניאלי
- יועמ"ש למועצה	עו"ד כרמית אהרון
- גזבר המועצה	ירון טוויל
- מנהל אגף שפ"ע	משה טולדנו
- מנהל אגף חירום (טלפונית)	גבי כהן
- מנהל מינהל החירום של משרד הפנים (טלפונית)	חזי רז
- ראש סגל לשכת ראש המועצה	חני בריגע

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

על סדר היום:

4 [1] תב"ר 1288 - מוכנות לחירום רכישת רכב שינוע.....

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

תקציר החלטות:

מס'	החלטה	הצבעה
1	מליאת המועצה הצביעה בשוויון קולות. מאחר והתב"ר עוסק בביטחון הנושא יעבור לאישור המחוז.	<u>נגד</u> - אריה אברהם, איתן דלח, שלי סויסה ואילן אלמקייס. <u>בעד</u> - דני לוגסי, שמעון סויסה, פנחס פרץ ונילי אהרון.

 עו"ד נילי אהרון, ראש המועצה

 כפיר דניאלי, מנכ"ל

-תחילת דיון-

עו"ד נילי אהרון: טוב, אנחנו פותחים מליאה לא מן המניין מספר 1 לשנת 2026. אחרי שפעמיים לא היה לנו קוורום והיום יש לנו קוורום. אגב, רק כדי לחדד, גם אם היום היינו ארבעה, אז זה נחשב קוורום.

[1] תב"ר 1288- מוכנות לחירום רכישת רכב שינוע.

עו"ד נילי אהרון: אז כן, נמצא איתנו כאן ירון להסביר על התב"ר. זה תב"ר, שבפעם הקודמת הצבעתם נגד חברי האופוזיציה, ומאחר ומניין הקולות היו שקולים, זה לא עבר, ואנחנו למעשה מביאים את זה להצבעה נוספת. נמצא איתנו על הקו גבי וחזי, חזי הוא מנהל אגף חירום ומוכנות לחירום במשרד הפנים. אני רק שנייה הוא מעלה אותו אני רק אסביר לכם שוב, משרד הפנים בחן וראה את הצורך שלנו ברכב חירום, לא בכדי, אנחנו גם נמצאים בתקופה מאוד מאוד מתוחה, אנחנו רואים את זה, ראינו את זה גם בהיערכות שלנו בסוף השבוע האחרון. כך שגם אם אתם, חברי האופוזיציה היקרים תצביעו נגד, ההצבעה הזו עוברת למשרד הפנים וכפי שאמר לנו חזי ראש אגף חירום ויועץ מוכנות שההצבעה הזו למעשה לא תיחשב ומשרד הפנים למעשה יעביר את התב"ר הזה כאשר יש מליאה לעומתית, זה מה שהם עושים.

אילן אלמקייס: אז למה לזמן אותנו למליאה?

עו"ד נילי אהרון: שנייה רגע, לתת לכם הזדמנות כן להצביע בעד. כי אם גורמי המקצוע לא מספיק משכנעים אתכם, הגזבר לא מספיק משכנע אתכם, אז שנייה, כן, חזי בבקשה. שלום חזי, אנחנו נמצאים ב, רק שיהיה קרוב לרשמקול. כן, אנחנו נמצאים במליאת מועצה. אני רק אפרט לפניך, וככה תאמר את מה שאמרת לנו גם בפגישה שהייתה לנו, שהיינו אצל מנכ"ל משרד הפנים. למעשה זו פעם שנייה שאנחנו מביאים את זה להצבעה, מאחר ובפעם הראשונה היו הקולות שקולים, וההצעה הזו, התב"ר הזה נפל. אנחנו מביאים את זה שוב להצבעה. אנא ממך, פירוט על כל המשמעויות של רכב הביטחון וגם מה שאמרת לנו לגבי הצורך. וגם מה שבעצם סיפרת לנו שבמקרה של חירום ההחלטה עוברת לידי משרד הפנים, אז הבמה שלך בבקשה.

חזי רוז: טוב, שלום, קוראים לי חזי רוז, אני היום מנהל מנהל חירום של משרד הפנים. בעיקרון הגענו להסכמה יחד עם האוצר, ויחד עם שלטון מקומי, כל הקב"טים בארץ, זאת אומרת ממונה חירום וביטחון, המקבילים של גבי, כל אחד ברמה שלו. מקבלים רכב ארבע על ארבע, שזה מעבר למקבילה כי למנהל אגף יש לו זכות לקבל רכב עד סכום מסוים, אבל עשינו את זה, אני לא יודע אם אתם מכירים גם את חגית מגן, אבל זה גם אושר על ידי חגית מגן. ויותר מזה, הם גם מקבלים הטבה מהאוצר מכיוון שהם לוקחים רכב גדול והוא גם משמש לעבודה, אז הם מקבלים את ההטבה על העניין, כי רכב כזה משלמים עליו גילום גבוה מאוד. עכשיו, כל זה נעשה עבור היערכות חירום של ירוחם. כי החלטנו שבכל הרשויות המקומיות יהיה רכב 4 על 4 שיגרור את נגררי החירום שאנחנו מקצים לכם במהלך השנים ונמצא אצלכם במחסנים ואם אנחנו צריכים נגרר של כיבוי אש במקרה של שריפה, ואם אנחנו צריכים חפ"ק חדר פיקוד קדמי לפרוש אם יש

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

רעידת אדמה או אם יש איזה נזק במקום מסוים, אז העיר צריכה לאפשר לאנשים שלה להגיע בזמן ולנהל את חדר הסידור.

עו"ד נילי אהרון: רגע, אני רק אגיד לך שבשבוע הזה, בזמן שהחלטה לא עברה, בשבועיים האלה למעשה, היה לנו גם אירוע של קריסת מבנה, היה לנו גם רעידת אדמה והיה לנו גם את ההתראה מאיראן אם חס וחלילה תהיה עוד פעם הסלמה. אז ככה שבשבוע אחד חווינו את כל המשמעויות של היעדר רכב ביטחון.

חזי רז: ממש ככה ואני לא חושב שזה נכון ולא צריך לקחת את האחריות הזאת ופה מדובר במשהו שהוא חוצה מדינת ישראל. כל הרשויות, ולא נעים לי להגיד, אפילו הרשויות הערביות, בסדר? גם הרשויות הערביות מבינות שזה האחריות וזה מה שהם צריכים לעשות ובהחלט בזמן האחרון עם כל החלטות הממשלה האחרונות הם מבקשים שיקצו להם רכבים גדולים, אפילו גדולים ממה שאתם שמתם, לסחוב את כל הדבר הזה. עכשיו, זה התפקיד של הרשות, אנחנו מצפים שהרשות תהיה מוכנה לחירום כדי לטפל בתושבים שלה. שפיקוד העורף לא יגיע אליכם ביום ראשון, הוא יגיע, אחרי שהוא יטפל בבאר שבע במקרה שלכם. ורק אחרי שהוא יסיים לטפל בבניינים הגדולים של באר שבע אולי יגיע אליכם. ואתם צריכים לדעת לטפל בעצמכם, ובגלל זה אנחנו נותנים לכם את כל התנאים ואת כל האפשרויות ואת כל התקציבים, על מנת שתעמדו בעניין.

עו"ד נילי אהרון: תודה חזי.

חזי רז: ואני מבקש שתעשו את זה, זה חשוב.

איתן דלח: אפשר להתייחס?

עו"ד נילי אהרון: יש לך שאלה?

איתן דלח: כן.

חזי רז: כן, בבקשה.

עו"ד נילי אהרון: אוקיי, אז תשאל.

איתן דלח: עכשיו, אני מבין שצריך שיהיה רכב 4 על 4 ברשות.

*** מדברים ביחד לגבי מיקום הטלפון כדי שישמעו בהקלטה ובשיחה.**

איתן דלח: שלום לך.

חזי רז: שלום שלום.

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

איתן דלח: קודם כל, שמי איתן דלח, אני חבר מועצה. אני חייב להגיד, ואני באופוזיציה, עכשיו אני חייב להגיד שאנחנו משתדלים להיות ענייניים ולהתייחס לדברים לגופו של עניין.

חזי רז: שוב, אנחנו מדברים על חיי תושבים, אנחנו לא מדברים על קואליציה ואופוזיציה.

איתן דלח: כשהוצג הנושא לגמרי, לגמרי, תאמין לי, אני מבין טוב מאוד, אני גם הייתי בפיקוד העורף, הייתי בחילוץ והצלה, אני מבין את הנושא.

חזי רז: מצוין.

איתן דלח: עכשיו, כאשר אנחנו נשאלנו לנושא הזה במליאה הקודמת, שאלנו, מה סד"כ הרכבים ברשות? מה הרכבים הפנויים לטובת חירום? כי בסופו של דבר ביום יום, רכב שיושב ולא מטופל הוא רכב שלא יעבוד בשעת חירום. עכשיו, אם יש רכבי 4 על 4 לרשות, ולא בשימוש בשוטף, כמובן ביום יום כשיש פעילות, הם בשימוש, אבל אם יש חירום, מיד אפשר לפנות אותם למשימה הזאת. אז זאת שאלה שצריכה להישאל.

עו"ד נילי אהרון: אתה כל כך לא מבין.

איתן דלח: אני מדבר, אני מדבר.

עו"ד נילי אהרון: קודם כל, אתה לא שואל אותו את השאלה הנכונה-

איתן דלח: אבל תרשי לי-

עו"ד נילי אהרון: הוא לא אחראי על מה שקורה בתוך הרשות בחלוקת רכבים. אתה שואל אותו שאלה שהיא לא קשורה אליו.

איתן דלח: מה זאת אומרת? הצורך-

עו"ד נילי אהרון: אתה אומר לו יש רכבים נוספים במועצה. הוא אחראי על כל מה שקשור לתחום הביטחון והמוכנות לחירום.

איתן דלח: אני מבין. נכון.

עו"ד נילי אהרון: שאלת אותו אם נדרש פה רכב ביטחון, אומר לך שנדרש פה רכב ביטחון. אתה עכשיו נכנס לרזולוציה, אם יש רכבים בשפע או אין רכבים בשפע.

איתן דלח: אני נכנס לרזולוציה?

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

חזי רז: רגע, תני לו, תני לו לסיים. תני לו לסיים את השאלה, אם אני לא יכול לענות אז אני לא אענה. נו, בואו נהיה עניינים באמת, כן.

איתן דלח: בהנחה שיש רכבי שטח לרשות.

עו"ד נילי אהרון: אין. אין רכבי שטח.

איתן דלח: מה זאת אומרת? יש רכב 4 על 4 לשפי"ע.

עו"ד נילי אהרון: לא, לביטחון.

חני בריגע: איתן, תציין את זה.

איתן דלח: אני מצייין.

חני בריגע: לא, אתה לא מצייין.

איתן דלח: עוד פעם. יש רכב ארבע על ארבע לשפי"ע ברשות.

חזי רז: כן.

איתן דלח: שהוא נמצא בשוטף ובאפס זמן יכול לשמש ל-

עו"ד נילי אהרון: זה לא נכון מה שאתה אומר. הוא לא יכול לשמש באפס זמן.

איתן דלח: מה זאת אומרת? אם הוא הולך לפנות אשפה ויש חירום, הוא לא יכול לעלות לחירום?

עו"ד נילי אהרון: כן, הוא לא יכול, כי הוא לא צמוד לביטחון.

חני בריגע: הוא יכול להיות תגבור לרכב חירום שיהיה.

עו"ד נילי אהרון: הוא יכול להיות תגבור. הוא גם לא מאובזר כרכב ביטחון.

חזי רז: תשמע, אני, תראה. אני לא רוצה להיכנס לרזולוציות האלה, אבל מה שחשוב הוא שאנחנו מדברים על המחלקה של חירום וביטחון. אנחנו לא מתעסקים עם כל הרשות, כי אז אנחנו לא נצא מזה. אנחנו מדברים הרי, גבי זכאי לרכב צמוד. הוא זכאי לרכב צמוד מבחינת התפקיד שלו ועל מה שהוא צריך. אנחנו מאשרים את כל האפשרויות ואת כל העניין ואת כל המעטפת לתת לו 4 על 4 כרכב צמוד. עכשיו, אתה לא קונה לו אפס למאה, אתה לוקח רכב שהיה מגיע לו, ואתה משדרג אותו בעוד 30% ואתה נותן לו 4 על 4, ואם יש לך עוד 4 על 4 ברשות-

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

איתן דלח: חזי, איפה אתה גר?

חזי רז: מה טוב, אז יהיה עוד יותר טוב. אבל אנחנו לא רוצים להסתמך על מחוץ למחלקה. אנחנו רוצים שיהיה אינסייד בתוך מחלקת חירום, ציוד חירום, וכלי רכב לחירום לעשות את העניין הזה. ואם אני בא ואני מציג לך תמונה, ואני, בתמונה כלל ארצית, אני לא יודע מה קורה אצלכם ועניינים, ואני מבין מה שהולך, אבל אני צריך להבין, ואתה צריך לראות בפריסה כלל ארצית, אני רוצה שהרשות שלכם תהיה כשירה לחירום. שאני יכול להכריז עליה כשירה לחירום. וזה חלק מהכשירות. בסדר, חברים. עוד משהו?

עו"ד נילי אהרון: תודה.

איתן דלח: שנייה, כשירות לחירום, אבל הבן אדם לא גר בירוחם.

עו"ד נילי אהרון: מה זה קשור אליו עכשיו? אני לא מבינה.

איתן דלח: אם רכב החירום-

עו"ד נילי אהרון: אתם קלטתם אותו לעבודה, להזכירך. בסדר? אז בוא?

איתן דלח: מה זה קשור? זה לא קשור.

עו"ד נילי אהרון: אצלך הוא היה כשיר, עכשיו הוא לא כשיר? מה שנכון לאז לא נכון להיום? אז אל תגיד לי-

איתן דלח: עוד פעם, את מדברת. אם את מדברת על רכב חירום-

שלי סויסה: האם רכב החירום נשאר כאן בירוחם?

חני בריגע: לא, הוא צמוד לקב"ט.

עו"ד נילי אהרון: חזי. אני רוצה לשמוע את מה שחזי אומר.

שלי סויסה: אוקי. ואם יש פה מצב חירום והקב"ט לא פה? כי האוטו צמוד אליו. זה לא רכב חירום שיושב כאן.

עו"ד נילי אהרון: כן, חזי, אני שומעת.

חזי רז: מי זה, מה הייתה השאלה?

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: היא שאלה שגבי הוא בדימונה, איך הוא קופץ בזמן חירום? בדיוק כמו שהוא עשה במשך כל התקופה הזאת.

חזי רז: אמרתי. במדינת ישראל, בכל המכרזים של מדינת ישראל, לא קבעו שכל עובדי מועצת ירוחם יגורו בירוחם. זה חלק מהעניין, אבל גבי, אנחנו סומכים עליו. אנחנו יודעים שהוא יגיע מיידית לכל העניין הזה והוא יגיע בטווח כזה או אחר. הטילים, אנחנו לא כל דבר זה בכמה דקות. גם לנו יש זמן, גם אני יש לי הזנקה בירושלים ואני נמצא בתל אביב, אז מה? ככה עובדים, זו מדינת ישראל, אנחנו לא מדברים על מרחקים אדירים ואנחנו, אני סומך על גבי וגבי זכה במכרז והוכיח את עצמו עד היום והוא בחור שאני סומך עליו בעיניים עצומות.

אילן אלמקייס: אני יכול לשאול אותנו שאלה בבקשה?

חזי רז: אתם תסמכו עליו כי הוא בחור נהדר.

עו"ד נילי אהרון: תודה. חזי, יש פה עוד שאלה, כן.

חזי רז: בבקשה.

חני בריגע: רגע. יש לך, נו? הנה. תציג את עצמך כי הוא לא יודע מי אתה.

אילן אלמקייס: חזי שלום, מדבר אילן אלמקייס חבר מועצה. השאלה היא האם מחויב לדאוג לקב"ט שיהיה לו רכב צמוד ואם כן, האם מחויב שזה יהיה 4 על 4?

עו"ד נילי אהרון: אבל הוא אמר לך.

חזי רז: אז אמרתי. תראה, אי מחויב מבחינת הזמינות, חלק, רגע, תקשיבו רגע. חלק מתנאי השירות של הקב"ט ועניינים זה רכב צמוד גם בשביל שהוא יגיע לכל מקום והוא יגיע בזמינות ובטח כשהוא גר בדימונה. אז כן, זה מחויב לו רכב. לגבי ה-4 על 4, אמרתי שאנחנו שדרגנו את כולם, את כל ממוני חירום וביטחון בכל הרשויות המקומיות כולל במגזר, ואמרנו שהם צריכים לקבל את הרכב 4 על 4 בדיוק לפי מה שהסברתי קודם ואני לא אחזור על זה עוד פעם.

עו"ד נילי אהרון: כן. מה שנקרא ברהט יש בירוחם אין.

חזי רז: גם צריך רכב וגם צריך 4 על 4 בשביל, אנחנו רוצים שתהיה אפשרות חירום מצוינת לירוחם.

עו"ד נילי אהרון: טוב, בסדר. תודה חזי. תודה רבה.

חזי רז: תודה לכם. תודה רבה.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: חברים, אני מביאה את זה בבקשה להצבעה.

שלי סויסה: אני רוצה להתייחס.

עו"ד נילי אהרון: כן, יש לך בדיוק חצי דקה להתייחס.

איתן דלח: 10 דקות.

שלי סויסה: למה חצי דקה, יש לי 10 דקות להתייחס.

איתן דלח: החוק אומר 10 דקות.

עו"ד נילי אהרון: בבקשה. בבקשה, תתייחסי.

שלי סויסה: כן, יש לי 10 דקות, את יכולה למדוד לי זמן. אחד, קודם כל באופן כללי, אני רוצה לחזור למליאה שהתקיימה פה ביום רביעי שבה עשית שידור לייב. והחלטת שאת מזלזלת בתפקידי בעבודה-

עו"ד נילי אהרון: אף אחד לא מזלזל בתפקידך, אמרתי מפאת כבודך.

שלי סויסה: לא, לא אל תעני לי. אני אגיד את מה שיש לי להגיד.

עו"ד נילי אהרון: שלי, את רוצה להתייחס לתב"ר? את לא רוצה להתייחס לתב"ר?

שלי סויסה: אני אתייחס.

עו"ד נילי אהרון: אז תתייחסי לתב"ר.

שלי סויסה: אני אגיע גם להתייחסות לתב"ר.

עו"ד נילי אהרון: אז תתייחסי אך ורק לתב"ר.

שלי סויסה: אני אגיד מה שיש לי להגיד.

עו"ד נילי אהרון: את רוצה להתייחס לתב"ר?

שלי סויסה: לא, יש לי 10 דקות.

עו"ד נילי אהרון: אז אני מוציאה את המליאה להפסקה. תוציאי להפסקה, בבקשה.

שלי סויסה: תוציאי להפסקה, הכול בסדר.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

אילן אלמקייס: למה? רגע, למה את קובעת הפסקה?

עו"ד נילי אהרון: תעשי מה שאת רוצה, אנחנו מתייחסים לתב"ר. כי אני קובעת פה במליאה ואני אומרת לך שהיא תתייחס עניינית.

שלי סויסה: כל פעם שלא נעים לך-

** מדברים ביחד, לא ברור.*

** יוצאים להפסקה.*

עו"ד נילי אהרון: ככה, אנחנו מנהלים פה מליאות באותו סדר שבו אני כיושב ראש המליאה מנהלת אותן. לא מוצא חן בעיניכם, אתם מוזמנים לעשות מה שאתם רוצים, אנחנו פה עוד שתי דקות נצא להפסקה. יש לכם התייחסות? תתייחסו עניינית לתוכן הסעיף. עכשיו יש לך את הזמן, 10 דקות, עניינית להתייחס לסעיף.

שלי סויסה: יש לי 10 דקות לדבר.

עו"ד נילי אהרון: אז בבקשה תתייחסי.

שלי סויסה: לא, את לא תגידי לי למה להתייחס. אני יכולה גם להתייחס למצב האקלים הבינלאומי.

** מדברים ביחד, לא ברור.*

עו"ד נילי אהרון: לא, החוק אומר לך שאת צריכה להתייחס לסעיף.

שלי סויסה: אני קודם כל עוד פעם, ואני אחזור על מה שאמרתי, שאת במליאה ביום רביעי, בסדר? קבעת, שאני במסגרת התפקיד שלי בבית חולים כאחות יכולה לקחת הפסקה לקפה ולא לעלות למליאה טלפונית, אז אני רוצה להגיד לך שאת צריכה להתבייש, בסדר? כי את אין לך מושג, וחצי מושג מה העבודה שלי.

עו"ד נילי אהרון: אין לי מושג, בוודאי. את רואה שאת אפילו לא יודעת לשקר, את לא מצליחה לשקר.

שלי סויסה: גם אחות וגם אמא, בעצם יש לך, לא יש לך. אז זה עוד יותר מפתיע שיש לך ואת אומרת כאלה דברים, ואת אומרת כאלה דברים, זה אחד. דווקא לידיעתך, שתדעי שדווקא במשמרת האחרונה, כן? דווקא היה לי מטופל שהתדרדר עם לחצי דם אם את יודעת מה זה אומר, אז היה צריך להיות איתו צמוד, אפילו הפסקת מים אי אפשר היה לקחת. זה לידיעתך, תפסיקי לזלזל בעבודות של אנשים אחרים, או לקבוע מה הם היו יכולים, בסדר? את ההשערות שלך תשאירי לעצמך, זה דבר ראשון. דבר שני שחשוב לי להגיד ואני גם אבקש את הטיפול שלך, את הבדיקה שלך נהייתה פה איזה תרבות ארגונית חדשה שהעובדים של המועצה הם עולים לפייסבוק, הם מגיבים כל מיני תגובות. כן עם קשר, בלי קשר.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: אנחנו לא בדיקטורה.

שלי סויסה: אז זהו, אני רציתי להזכיר לך קודם כל שאנחנו באמת לא בדיקטורה.

עו"ד נילי אהרון: יש לך תלונה על עובד כזה או אחר? ידעת לעשות את זה יפה מאוד להתלונן על עובדים. את מוזמנת לעשות את זה, בבקשה.

אילן אלמקייס: לא, היא אומרת רק שתחדדי-

שלי סויסה: אני אומרת שבאופן כללי.

עו"ד נילי אהרון: אני לא מחדדת שום דבר, אני מחדדת לעובדים לעבוד טוב.

שלי סויסה: את יודעת שלעובדים של המועצה \ החברה הכלכלית אסור לכתוב בפייסבוק.

עו"ד נילי אהרון: מי אמר לך מי אמר לך את הדבר הזה? מי אמר לך את הדבר הזה?

הרב אריה אברהם: יועצת?

עו"ד כרמית אהרון: השאלה מה הם כותבים, זה לא מה הם כותבים.

שלי סויסה: יש מגוון, התגובות מגוונות.

עו"ד כרמית אהרון: תני תגובה, תני תגובה.

שלי סויסה: אני אשלח ליועצת המשפטית שהיא תחווה דעתה.

עו"ד כרמית אהרון: לא, לא, את אומרת בפרהסייה, את שופכת את דמם של העובדים, לא בפעם הראשונה אני חייבת לומר.

שלי סויסה: החל מתגובות מכפישות לחברי מועצה, אני אשלח לך.

עו"ד נילי אהרון: את מי הכפישו?

שלי סויסה: אני יכולה להגיד לך שאותי בעבר.

עו"ד נילי אהרון: שמה? מי הכפיש אותך?

שלי סויסה: עובדים של המועצה.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: מי הכפיש אותך? מי?

שלי סויסה: אני לא אגיד לך שמות. אני אשלח לך.

עו"ד נילי אהרון: מי הכפיש אותך?

שלי סויסה: אני אשלח.

עו"ד נילי אהרון: אין בעיה, אני מבקשת לדעת.

שלי סויסה: אז אני אשלח לך.

עו"ד נילי אהרון: כי אין דבר כזה שעובדי המועצה מכפישים אותך. בסדר?

שלי סויסה: אוקי. אמרתי עובדי מועצה \ עובדי חכ"ל, ואני אשלח.

עו"ד נילי אהרון: עובדי חכ"ל לא כפופים למועצה. אבל גם אם יש לך עובדי חכ"ל-

שלי סויסה: חכ"ל היא חברת בת של המועצה, אז הם כפופים למועצה.

עו"ד נילי אהרון: אוקיי, הבנתי. את עכשיו מדברת על-

שלי סויסה: בסדר, זה הדבר השני. בבקשה, תשומת ליבך. אני גם אשלח לך.

עו"ד נילי אהרון: אגב, את נתונה לביקורת ציבורית, את יודעת את זה?

שלי סויסה: אני נתונה לביקורת ציבורית, של הציבור.

שלי סויסה: ותושב עובד הוא גם תושב ואם הוא לא שבע רצון ממך אז הוא יגיד לך את זה, גם אם את חברת מועצה וגם אם את מנכ"לית וגם אם את, אני לא יודעת מה, בסוף, את נבחרת ציבור, לא, את תלמדי לקבל ביקורת. את לא יודעת לקבל ביקורת.

שלי סויסה: אמרה מי שלא יודעת לקבל ביקורות, מדהים.

עו"ד נילי אהרון: בוודאי, במיוחד שבאה, למה את עכשיו, מה את רוצה לעשות פה, סתימת פיות?

שלי סויסה: לא סתימת פיות, אבל יש לך מנכ"ל והוא אמון על העובדים-

עו"ד נילי אהרון: יש לך תלונה רשמית, תתלונני על עובד-עובד בצורה מסודרת.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

שלי סויסה: ותחדדו נהלים.

עו"ד נילי אהרון: ככל ונדרש לחדד נחדד. אני רק אומרת לך-

שלי סויסה: אני כבר אורת לך שאת תדרשי לחדד את הנהלים.

עו"ד נילי אהרון: אז בואי נגיד לך שכמו שהיית בטוחה, שאני לא יודעת מה זה אחיות, שיש לי שתי אחיות בבית, אמא שלי ואחותי שבלחץ לא פחות ממך.

שלי סויסה: אמרתי עוד פעם, אם את מרשה לעצמך לדבר כמו שאת מדברת אז את כנראה לא יודעת.

עו"ד נילי אהרון: כמו שאת חשבת שאת יכולה להעלות הצעה לסדר להחלפה של הועדות, מה שלא יכולת לעשות, את כל כך בטוחה בעצמך-

שלי סויסה: מאוד בטוחה בעצמי.

עו"ד נילי אהרון: הנה אני מזמינה אותך, ככל ואת חושבת. הרבה פעמים הראנו לך שאת לא צודקת. אבל ככל ואת בטוחה בעצמך ויש לך תלונה על עובד כזה או אחר, את מוזמנת להתלונן ואני אגיד לך את זה ככל שאני אראה שאת, פוגעת במי מעובדי המועצה-

שלי סויסה: לא, אני לא פוגעת באף אחד מעובדי מועצה.

עו"ד נילי אהרון: גם אני אפעל בסנקציות מולך. הבנת? גם אני אפעל בסנקציות מולך.

איתן דלח: בינתיים אני לא חושב שהפגיעה בעובדי המועצה מהכיוון שלי.

שלי סויסה: חד משמעית. אף אחד לא פוגע וגם לא יפגע בעובדי מועצה, בטח לא מהכיוון שלנו.

עו"ד נילי אהרון: זה שאת מתלוננת השכם וערב כל יום על עובדי מועצה שהם לא מהצד הפוליטי שלך-

שלי סויסה: אני מתלוננת על התנהלות לא תקינה של מועצת ירוחם. ותפקידנו אגב, נילי-

עו"ד נילי אהרון: ואף פעם לא נמצא שזה לא תקין. את כל כך מתלוננת הרבה. איפה מצאו שזה לא תקין? הלכת והתלוננת על זה ששיפצנו את הלשכה, הלכת והתלוננת על תושב ירוחם, על 40 אלף שקל.

שלי סויסה: את התשובות את תתני לציבור על הלשכה, ועל העליות של השיפוץ של הלשכה שלך.

עו"ד נילי אהרון: נתתי לציבור הכול. על הכול.

שלי סויסה: יהיו לך בחירות עוד שלוש שנים, את התשובות תתני לציבור.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: בדיוק, גם אתם.

שלי סויסה: הכול בסדר, גם אנחנו ניתן.

עו"ד נילי אהרון: על זה שאתם לא מצביעים על רכב ביטחון.

שלי סויסה: גם אנחנו ניתן. בסדר.

עו"ד נילי אהרון: את כל כך רוצה לחסוך בעלויות, את מביאה אותנו שלוש פעמים לפה, שאגב, אני אחזור למה שאמרת גברת שלי.

שלי סויסה: שמה? שאת מוציאה על המליאות?

עו"ד נילי אהרון: גברת שלי.

שלי סויסה: זו בחירה שלך להביא את זה עוד פעם ועוד פעם למליאה, זו בחירה שלך.

עו"ד נילי אהרון: גברת שלי, את תקשיבי לי טוב טוב. את תקשיבי לי טוב טוב.

שלי סויסה: כן, אני מקשיבה לך נילי.

עו"ד נילי אהרון: יופי. אני אגיד לך, קודם כל ההצעה הזאת לעשות מליאה טלפונית שזה פרקטיקה שהיא ידועה לך כמנכ"לית אם את זוכרת את זה.

שלי סויסה: לא עשינו מליאות טלפוניות לידיעתך.

עו"ד נילי אהרון: כשרציתם הייתם עושים.

שלי סויסה: אף פעם לא היינו עושים מליאה טלפונית.

עו"ד נילי אהרון: את רוצה שאני אוציא לך אחורה?

שלי סויסה: לא עשינו, לא היה.

עו"ד נילי אהרון: הכול בסדר. כשהיה, לא, אף פעם לא היה מצב ביטחוני כזה, אבל יום רביעי הייתה התחממות,

שלי סויסה: היה לנו צוק איתן לידיעתך.

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: לא משנה, הייתה התחממות. נדרשה, העלה את זה חבר המועצה מיכאל פחימה כרעיון. בואו נעשה מליאה טלפונית. דני, שנייה. נדרשנו, נתבקשנו לעשות מליאה טלפונית כי הבן אדם חולה ונבצר ממנו להגיע גם כיום. הוא העלה את הרעיון לעשות מליאה טלפונית. אממה, בואי אני אסביר לך מה יכולת לעשות, אם לא היית מחפשת לעשות דווקא כל הזמן. היית יכולה כמו שענית לחני בחצי דקה שהייתה לך, להגיד לה אני מסכימה למליאה-

שלי סויסה: לא, אני לא מסכימה למליאה כי אני רוצה להיות במליאה מה זאת אומרת.

עו"ד נילי אהרון: ומה שיצביעו יצביעו, או לחילופין היית יכולה למצוא, היית יכולה למצוא, או להגיד גם לחני מה שלא עשית, כי מה שמעניין אותך זה להיות דווקא ודווקא.

שלי סויסה: לא, ממש לא דווקא.

עו"ד נילי אהרון: היית יכולה להגיד לה, חני, אפשר לעשות את זה ב-9, 9 וחצי, 8, 10.

שלי סויסה: לא תפקידי למצוא את הפתרונות בשבילך נילי. תמצאי את את הפתרונות, לא אני אמצא לך את הפתרונות.

עו"ד נילי אהרון: תפקידה של נבחרת ציבור, אני מצאתי את הפתרונות. יום ראשון יכולת להגיע, לא רצית, לא הודעת.

שלי סויסה: את לא יודעת למה לא הגעתי.

עו"ד נילי אהרון: לא הודעת אפילו, זה לא מעניין אותי, את צריכה לתת דין וחשבון לציבור, אותי זה לא מעניין.

שלי סויסה: אז אל תקבעי מי הגיע ולמה הוא לא הגיע. אני לא חייבת לא חייב לך שום דין וחשבון.

עו"ד נילי אהרון: יום רביעי, יום רביעי נתנו לך אופציה לעשות את זה טלפונית, לא מתאים לך השעה, אין בעיה, תגידי אני רוצה ב-10, 11, 12, אפשר יום חמישי בבוקר, אפשר שתחסכו את זה, שאנשים יגיעו לפה והמתמללת תגיע לפה פעם שלישית והציבור יבזבז כסף, כי את כל כך מודאגת מהכסף, יכולת לעשות את זה טלפונית.

שלי סויסה: אז את תעשי מליאות כמו שקבעת, לפי הלוי"ז.

עו"ד נילי אהרון: זה חירום.

שלי סויסה: ולא תתקעי מליאה כל יומיים, כי בא לך לתקוע מליאה כל יומיים.

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: את עוד פעם מטעה, אבל זה לא יעזור לך כי יש מצבור של כסף.

שלי סויסה: לא אני לא מטעה. לא עבר לך התבי"ר לא תעשי מליאה אחרי יומיים, לא צריך. הוא לא עבר. יש סיבה למה חברי מועצה מתנגדים.

עו"ד נילי אהרון: בוודאי שאני אעשה. אני מסבירה לך שוב, לא יעזור לך גם אם זה לא יעבור היום, כי משרד הפנים, עלה פה בן אדם מאוד בכיר במשרד הפנים ואמר לך, שנדרש שיהיה רכב כזה בירוחם.

שלי סויסה: מעולה. אז אם את לא צריכה אותנו למה הבאת אותנו?

עו"ד נילי אהרון: מה שזה, לא עוזר, כי מה לעשות יש פרוצדורה, זה החוק. זה החוק. ואת יודעת מה, נתתי לך את כל ההזדמנויות. לבוא ולצאת בסדר, לא איתי, עם הציבור ששלח אותך לפה, שאת יושבת ומתעקשת.

שלי סויסה: נילי, אל תחלקי לנו ציונים. לא לחלק לנו ציונים, בסדר? אוקי.

עו"ד נילי אהרון: לא להצביע על רכב ביטחון, רק על רכב, יכולתי לעשות מליאה, אגב, גם אתם הייתם עושים מליאות לא מן המניין, על כל פלוץ הייתם עושים, סליחה על הביטוי, מליאות לא מן המניין.

שלי סויסה: אני לא יודעת מי זה אתם, אני באמת לא יודעת.

עו"ד נילי אהרון: כשהיית מנכ"לית וכשהיו חברי מועצה ושהוא היה סגן.

שלי סויסה: אני לא זוכרת שעשינו מליאות כמו שאת טוענת.

עו"ד נילי אהרון: על כל דבר היו עושים מליאות. אנחנו לא לקחנו, יש הרבה כסף שעכשיו מחכה ואנחנו מחכים עד למליאה מן המניין על מנת לא להטריח אתכם, אבל זה רכב ביטחון ואנחנו נמצאים בתקופה מאוד מאוד רגישה. את לא חשופה להערכות מצב. אני חשופה ואני אומרת לך שאנחנו נמצאים בתקופה רגישה וזה שאת יושבת פה ומבזבזת את זמננו-

שלי סויסה: ומה שיפתור לך את התקופה הרגישה זה טנדר צמוד לקב"ט?

עו"ד נילי אהרון: ולא שומעת. מה זאת אומרת? זה רכב ביטחון.

שלי סויסה: באמת אני שואלת אותך. רכב ביטחון יש לך רכבים בתוך היישוב.

עו"ד נילי אהרון: ואת יודעת מה? בואי תתייחסי, בואי תתייחסי, את יודעת מה? את אפילו לא יודעת, את מנכ"לית מועצה לשעבר, את יודעת מה? את אפילו לא בקיאה בחומר אבל תטעני כי אני רוצה שמוש יבין.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

שלי סויסה: בסדר, את כל פעם שאומרים לך משהו תרדי נמוך, וכולם כושלים. אני לפני שבוע ביקשתי עוד פעם לקבל את מצבת כלי הרכב, לדעת מה גובה הקנסות ששולמו לחברות הליסינג בגין רכבים שהוחזרו לפני זמנם.

עו"ד נילי אהרון: אין קשר.

שלי סויסה: רגע, רגע. לא, יש קשר, מאוד יש קשר. ירון ביקש מפאני לשלוח משהו עכשיו זה לא הגיע, תעלומה.

עו"ד נילי אהרון: גברת שלי, להזכירך, להזכירך-

חני בריגע: אבל ירון ופאני עובדים על זה.

עו"ד נילי אהרון: להזכירך-

שלי סויסה: בסדר, זה צריך להיות בטרם המליאה כי זה רלוונטי למליאה.

עו"ד נילי אהרון: לא, זה לא בטרם המליאה.

שלי סויסה: לא, זה מאוד רלוונטי.

חני בריגע: זה כל כך לא רלוונטי למליאה, ותביני כמה את לא מבינה שזה לא רלוונטי למליאה.

שלי סויסה: זה מאוד רלוונטי למליאה. זה מאוד רלוונטי לסעיף הזה.

עו"ד נילי אהרון: שלי, את קיבלת את מצבת הרכבים לפני-

שלי סויסה: מצבת הרכבים לפני שנה.

עו"ד נילי אהרון: הרבה פחות משנה. היא לא השתנתה מאז.

שלי סויסה: מאז החזרתם שלושה רכבי ליסינג.

עו"ד נילי אהרון: מה זאת אומרת? מה זה קשור?

שלי סויסה: החלפתם, נכון? אני רוצה לדעת-

עו"ד נילי אהרון: מה זה קשור? ומה זה קשור לרכבי ביטחון? איך זה קשור?

שלי סויסה: כי גם עכשיו, גם עכשיו, אם הקב"ט מחזיר את רכבו, יש קנס לרשות, יש פה עוד עלויות.

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: זה לא נכון.

שלי סויסה: זה כן נכון. יש פה עלויות נוספות.

עו"ד נילי אהרון: תכף הגזבר יתייחס, את כל פעם אומרת דברים בכזה ביטחון-

שלי סויסה: מה הבעיה להביא טבלה.

איתן דלח: אבל זה בדיוק מה שביקשנו, לקבל-

שלי סויסה: מה הבעיה להביא טבלה מסודרת של נתונים?

עו"ד נילי אהרון: אבל הוא עבר את זה גם במליאה הקודמת, שאין לזה שום איבוד כספי.

שלי סויסה: את לא תגידי לי מה המשמעות שיש לזה. תני לי, אני מבקשת נתונים-

חני בריגע: אבל חזי אמר את זה. אבל חזי אמר את זה.

שלי סויסה: לא ביקשתי מחזי. את שמה פה תקציב שוטף מהרשות, זה לא משרד הפנים.

עו"ד נילי אהרון: איזה תקציב שוטף?

חני בריגע: אבל חזי אמר לך משהו, לא שמת לב.

שלי סויסה: יש לכם 142 על משרד הפנים. ויש לך עוד 115 שאתה לוקח מאגף שפי"ע, סליחה חברים אתם הבאתם את התב"ר הזה.

הרב אריה אברהם: זה לא מאגף שפע.

עו"ד נילי אהרון: עבודות פיתוח אגף שפע. אל תגידי לי לא, זה התב"ר שאתם העליתם.

* מדברים ביחד. לא ברור.

עו"ד נילי אהרון: שלי סיימת? שאני לא אחשוף כמה דלק אתה הבאת לי, 6,000 ו-7,000 שקל, יום אחד לא באת למועצה, יום אחד היית שם לי 6,000, בוודאי.

הרב אריה אברהם: את מתפוצצת? תתפוצצי.

* מדברים ביחד. לא ברור.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

הרב אריה אברהם: מה את יודעת בכלל? מי את בכלל? מי את בכלל? שרים שהבאתי לפה את הבאת? מי את בכלל? כן, מי את בכלל?

עו"ד נילי אהרון: בריון.

הרב אריה אברהם: את בריונית הלך עליך, כבר על גבוה עולם אמרת במתפקדים. הלך עליך, מי את בכלל? מי את? מה את יכולה בכלל לעשות? לא סופר אותך, לא רואה אותך ממטר. תלמדי את זה ותדעי את זה.

עו"ד נילי אהרון: רב עם עצמו, איזה רב?

הרב אריה אברהם: רב עם עצמו.

עו"ד נילי אהרון: רב, זה בן אדם שהולך ולומד תורה. רב זה בן אדם-

הרב אריה אברהם: רב שלומד תורה, תתביישי לך שאת בכלל יכולה לדבר למי שלומד תורה. את יכולה להתבייש למי שלומד תורה ולדבר עליו ככה. לא רגע, היא תגיד לי אני בזבזתי כסף, כסף שהבאתי פה לא תביא עוד 100 שנה. עוד 100 שנה לא תביא. כסף שהבאתי לפה לא תביא עוד 100 שנה. חיבורים שעשיתי פה לא לא תעשי עוד 200 שנה. שלום שעשית פה לא תעשי עוד 3000 שנה. עוד לא תספיקי לנשום את מה שאני עשיתי. מה שאת יודעת אני כבר שכחתי. על מה את מדברת? מי את בכלל. מי את בכלל. אז די לבלבל את המוח. חשבה שעכשיו שאת יושבת פה, אני מנהלת המליאה, את מנהלת בקושי את עצמך, חבל לך על הזמן.

אילן אלמקייס: שמעון, דרך ארץ קדמה לתורה, הייתי שמח אם היית מעביר את זה לראשת המועצה שלך.

עו"ד נילי אהרון: אני רק רוצה להבהיר-

הרב אריה אברהם: לא מסוגלת לשלוט בעצמך, את לא מסוגלת. באה בהתפקדות, הלך עליך, קופצת להרביץ לי. בושה תתביישי לך. קבל עם ועולם יודע מי אני. קבל עם ועולם יודע, איפה שהולכים מדברים עלייך. איפה שאנחנו הולכים.

עו"ד נילי אהרון: אדון אריה אברהם.

הרב אריה אברהם: אל תדברי אליי.

עו"ד נילי אהרון: אתה נכנסת-

הרב אריה אברהם: לא רוצה לשמוע אותך.

עו"ד נילי אהרון: לא רוצה, אתה יכול לקום וללכת, זו המליאה שאני מנהלת.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

הרב אריה אברהם: אני פה בזכות, לא בחסד ולא בגללך

*** מדברים ביחד. לא ברור.**

אילן אלמקייס: את איבדת כל רסן. את מזכירה ילדים, את מזכירה משפחה, את מזכירה הרב, את מזלזלת באנשים. תפסיקי כבר. את נמאסת בהתנהגות שלך. דרך ארץ קצת, לא תזיק לך.

דוברת: אילן, אילן.

אילן אלמקייס: אני מתבייש, בשיח שלך, שיח פוגע, מזלזל. לא מכבד, אני לא נתקלתי מעולם, אם לא האחריות שלי כלפי הציבור, אני לא הייתי מגיע למליאות המועצה. בלתי נסבל לשבת איתך. לא ניתן לך את התענוג, אנחנו פה. אמרתי לך את זה לפני חצי שנה. אנחנו מועצה לעומתית, אנחנו נקבע עליה.

*** מדברים ביחד. לא ברור.**

אילן אלמקייס: אני לא חייב להסכים איתה. היא לא חייבת להסכים איתי, זה זכותה, אני מכבד את זה, אבל שיח תרבותי חייב להיות שם.

חני בריגע: אילן, אתה דופק על השולחן וזה-

אילן אלמקייס: מצטער.

דני לוגסי: יאללה, חבר'ה, נרגעתם? זהו?

עו"ד נילי אהרון: אדון אריה אברהם, אני חוזרת אליך.

הרב אריה אברהם: אל תדברי אלי, אל תזכירי את השם שלי בפה שלך.

עו"ד נילי אהרון: אני אזכיר אותו עוד ועוד פעמים.

הרב אריה אברהם: אל תזכירי. אני לא אתן לך את ההזדמנות הזאת ולא את התענוג הזה. שום דבר לא יעזור לך, את כלום ושום דבר.

עו"ד נילי אהרון: אתה היית סגן ראש מועצה.

הרב אריה אברהם: מה שעשיתי בחיים שלי פה, את לא תעשי עוד 100 שנה. ואין לך 100 שנה בקושי נשאר לך 3 שנים, אז יאללה תסיימי, תתקדמי ותיסעי.

עו"ד נילי אהרון: אתה היית סגן ראש מועצה.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

הרב אריה אברהם: תיסעי, תיסעי.

עו"ד נילי אהרון: במשך כל התקופה הזו, כמות הפעמים שפקדת את המועצה בודדות מאוד.

הרב אריה אברהם: בטח, כי עשית חומת ברלין.

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

הרב אריה אברהם: הייתי רואה את אבא שלך במדרגות, אבל מה אני יכול לראות? אותך ראיתי? איפה יכולתי לראות? ביקשתי פגישות, לא עשית על מה את מדברת שטויות?

עו"ד נילי אהרון: אבא שלי מעולם לא התקרב למדרגות.

הרב אריה אברהם: על מה את מדברת, חוצפנית, חוצפנית, את מה שאת עושה את לא רואה, זה הבעיה שלך, תסתכלי את הגיבנת שלך, אחר כך דברי עלינו.

עו"ד נילי אהרון: אדון אריה, אתה יכול לטעון עד מחר-

הרב אריה אברהם: דברי לבד, לא עכשיו, לא יעזור לך.

עו"ד נילי אהרון: הציבור ידע שאתה-

הרב אריה אברהם: הציבור יודע, הוא בחר אותי שמונה קדנציות. הציבור בחר אותי שמונה, אותך בקושי אחד, וזו פעם אחרונה.

עו"ד נילי אהרון: אתה היית מגיש-

הרב אריה אברהם: וזו פעם אחרונה.

עו"ד נילי אהרון: אתה היית מגיש חשבונית 6,000 שקל דלק, 5,000 שקל דלק, 4,000 שקל דלק. ששת אלפים שקל.

הרב אריה אברהם: זו הוצאת דיבה, אתם הקלטתם את זה. זו הוצאת דיבה.

עו"ד נילי אהרון: בבקשה, תבדוק אותי.

הרב אריה אברהם: כבר אחד יש לך, שניים יגיע.

עו"ד נילי אהרון: בבקשה, עכשיו אני שואלת את עצמי-

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

הרב אריה אברהם: עכשיו תגיע הוצאת דיבה. 6000 שקל. תגיע הוצאת דיבה.

עו"ד נילי אהרון: אני שואלת את עצמי, איך יכול להיות בן אדם, שכמעט ולא עובד בתוך המועצה שאני לא רואה אותו, אני לא רואה אותו.

אילן אלמקייס: זה קשור לתב"ר דרך אגב?

** מדברים ביחד, לא ברור.*

הרב אריה אברהם: אני לא חייב לך דין וחשבון, אבל כדי שתסתמי את הפה שלך כבר, המכוער הזה. שתסתמי אותו פעם אחת ולנצח.

שלי סויסה: יש לך משהו ענייני להגיד אז?

עו"ד נילי אהרון: גברת שלי-

שלי סויסה: אז יאללה, תהיי עניינית.

עו"ד נילי אהרון: האישה הנוספת שנמצאת פה, שפעם היה מפריע לך, כשגברים מדברים ככה, את יושבת בשקט וממלאה את פיד מים. את צריכה באמת לשבת בשקט את.

שלי סויסה: נילי, יש לך יכולת מדהימה שאת לא מפסיקה לתקוף אנשים. נשים, גברים, לא מעניין אותך בכלל ואת מצפה שאני אגן עלייך כי מישהו עונה לך?

עו"ד נילי אהרון: אני לא צריכה שתגני עלי-

הרב אריה אברהם: היא תוקפת את קק"ל, את תוקפת את זה, אנשים עובדים אצלה.

עו"ד נילי אהרון: מה, מה אמרת? נו, אני רוצה לשמוע מה אמרת?

שלי סויסה: לא באמת, אנחנו שומעים ברוך ה' בחוץ, מאנשים שפוגשים אותך, משרים, בחברי כנסת, על ההתנהגות שלך.

עו"ד נילי אהרון: שמה? מה ההתנהגות?

שלי סויסה: הגיע זמן איפוק.

עו"ד נילי אהרון: שמה? מה, מה ההתנהגות?

שלי סויסה: לא, אני לא אענה לך. את יודעת את זה עכשיו?

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: שמה? תסבירי מה את שומעת משרים? אני לא יודעת.

שלי סויסה: היה אפשר לראות גם, היו פרסומים בטלוויזיה.

עו"ד נילי אהרון: תגידי בבקשה, למה את נזהרת בלשונך?

אילן אלמקייס: אני אגיד לך מה הם אומרים. הם אומרים את חוות הדעת עלייך.

שלי סויסה: אני מאוד נזהרת.

עו"ד נילי אהרון: שמה?

אילן אלמקייס: את חוות הדעת.

עו"ד נילי אהרון: אז תמשיכי להיזהר.

אילן אלמקייס: את חושבת שאת יכולה לחקור אותה? תגידי לי, אפרופו, איפה השאלה?

שלי סויסה: בבקשה, את רוצה להתקדם עניינית? אז תתקדמי עניינית. חבל על הזמן.

עו"ד נילי אהרון: יש לך שאלות נוספות?

שלי סויסה: לא, רק אני עוד פעם חוזרת ואומרת לפרוטוקול, שלא קיבלנו את החומרים שביקשנו מלפני שבוע. והם רלוונטיים לדיון הזה ולהצבעה הזו.

עו"ד נילי אהרון: שמענו.

חני בריגע: ירון, אתה יכול להסביר?

עו"ד נילי אהרון: יש עוד מישהו שרוצה להתייחס מחברי האופוזיציה?

הרב אריה אברהם: ירון, אתה תביאי לי את החשובנית על 6,000 שקל, בסדר? לפני שאני מוציא לה הוצאת דיבה.

עו"ד נילי אהרון: אתה לא פונה לעובדים של המועצה.

הרב אריה אברהם: אני אפנה למי שאני רוצה.

עו"ד נילי אהרון: אתה לא פונה למנכ"ל, אתה לא תפנה למנכ"ל לבקשת מידע.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

הרב אריה אברהם: אני לא פונה למנכ"ל ולא פונה אלייך. אני אפנה למי שאני ארצה.

עו"ד נילי אהרון: אז אתה לא תקבל.

הרב אריה אברהם: ואם אני לא אקבל, את תקבלי הוצאה דיבה, תביאי את זה לבית משפט.

עו"ד נילי אהרון: בבקשה, אתה מוזמן. הכול בסדר.

הרב אריה אברהם: הנה, ראיתם, היא לא רוצה להביא. בסדר? הנה, הבנתם, היא לא רוצה להביא.

עו"ד נילי אהרון: אני לא אמרתי לא רוצה, יש דרך מקובלת להגיש בקשה, אתה לא פונה ישירות לעובדים.

הרב אריה אברהם: את אמרת, תביא. את תקבלי הוצאת דיבה ותפני עם זה לבית משפט.

עו"ד נילי אהרון: אתה יכול לפנות למה שאתה רוצה ולתבוע מה שאתה רוצה, תעשה לי מה אתה יכול. אגב, אם היית כל כך בטוח בעצמך,

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

הרב אריה אברהם: זה בורא עולם, מה שמגיע לי זה מבורא עולם. את כלום ושום דבר.

עו"ד נילי אהרון: אז אולי תלמד שיעור? אז אולי תלמד שיעור?

הרב אריה אברהם: בורא עולם נתן לך את המחשבה, ואמר לך, תוציאי לו מכתב. אני קיבלתי מבורא עולם, את הייתה השליחה. את תתני את הדין על זה, אבל בורא עולם אמר לך לעשות את זה, את כלום ושום דבר.

עו"ד נילי אהרון: אני כלום ושום דבר.

אילן אלמקייס: כבוד הרב, אנחנו נפעל לאור החוק שמחייב אותנו לפנות למנכ"ל כדי לבקש את הרישומים ואת האישורים, אנחנו נגיש בקשה לידידנו המנכ"ל.

חני בריגע: מגישים אליי בקשה.

אילן אלמקייס: אלייך?

חני בריגע: כן. עדכנתי אתכם.

אילן אלמקייס: מה זה? נוהל חדש?

עו"ד נילי אהרון: אתם מעודכנים בזה. היא מרכזת את המליאות ואת הקשר.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

אילן אלמקייס: אני יודע שצריך לעבוד מול המנכ"ל.

הרב אריה אברהם: מה זה משנה נו, פוצצתם לי את הראש.

חני בריגע: אני מרכזת את המליאות ואת כל הבקשות של חברי המועצה. היא האצילה את הסמכות עליי.

אילן אלמקייס: תגיש בקשה לראות חשבונית. אני מאמין שלא תהיה התנגדות מצידם לתת לך את החשבוניות.

הרב אריה אברהם: אין להם ברירה, הם יצטרכו להגיש אותם-

שלי סויסה: יש לי את הוצאות הדלק שלך, אני אוסיף במסמכים. אין שם 7,000 שקל וגם לא 6000.

עו"ד נילי אהרון: אני אמרתי 7,000 ואחרי זה תיקנתי ל-6000 אז אני מתקנת את עצמי, 6,000 ו-5,000. אז אתה יכול בתביעת דיבה לרשום שתיקנתי את עצמי קבל עם ועדה, 5,000 ו-6,000.

** מדברים ביחד, ללא ברור.*

עו"ד נילי אהרון: אני פשוט אומרת שאני נוהגת כל כך הרבה, מעולם לא עברתי את ה-2,500 שקל. ואני נוסעת פעמיים בשבוע לכנסת ולממשלה.

אילן אלמקייס: אפשר להמשיך את הדיון בבקשה? יאללה. נחזור לתב"ר.

עו"ד נילי אהרון: ירון, בבקשה.

הרב אריה אברהם: תחסכי את הדיבור שלך ואת הדיבורים שלכם, תביאי להצבעה. יאללה.

עו"ד נילי אהרון: אתה לא תנהל אותי.

הרב אריה אברהם: אני אנהל אותך.

עו"ד נילי אהרון: אתה במקסימום יכול לצעוק ובמקסימום יכול לנסות לדבר בצורה כזו.

הרב אריה אברהם: אני אנהל אותך, זה בדיוק מה שאת לא יודעת

עו"ד נילי אהרון: אתה טועה. אתה לא מבין גם את המשמעות של השיח הרדוד הזה שלך.

הרב אריה אברהם: השיח הרדוד שלך, את רדודה וזה השיח שיוצא רדוד, על מה את מדברת? מי את בכלל? רדודה, סופר רדודה. את סופר רדודה.

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: אתה רוצה עוד הפסקה? להירגע קצת? כי אני רואה שאתה-

הרב אריה אברהם: את תרגעי, למה אני צריך להפסקה? אני לא צריך הפסקה. למה את יוצאת להפסקה?

עו"ד נילי אהרון: כי אתה לא נרגע.

הרב אריה אברהם: למה את יוצאת?

** מדברים ביחד, לא ברור.*

דובר: חבר'ה בשביל רכב ביטחון כל הרעש הזה ופוצצתם לי את הראש.

אילן אלמקייס: לא, ממש לא.

הרב אריה אברהם: זה לא רכב ביטחון, זה דרך ארץ, זה לא קשור, זה שפה ברורה, שפה נהירה, זה לא יהיה פה 40 שנה אני פה, 40 שנה לא היה פה. בושה וחטיפה, בושה, בושה. מה זה גלשתם? היו פה ראשי מועצות. איזה אנשים נכבדים, מכובדים. בעלי דעה, בעלי סברה, על מה אנחנו מדברים פה? על מי? היא אמרה לי תיפול במדרגות, אתה שמעת פעם מראש מועצה כזה דבר?

עו"ד נילי אהרון: מי אמר לך ליפול מהמדרגות? אני אמרתי לך ליפול מהמדרגות? אתה שמעת? אני אמרתי לך ליפול מהמדרגות?

הרב אריה אברהם: בזמן חירום, כן.

עו"ד נילי אהרון: אני אמרתי לך תיפול מהמדרגות? אתה שוגה שגיאה חמורה. אבל באמת זה מצולם. אני אמרתי לך תיפול מהמדרגות? תקשיב לי טוב, זה אולי הסגנון שלך. לאחל דברים לאנשים כפי שעשית עכשיו, אני לא מאחלת, אני ממש לא מאחלת, אין לי שום עניין. אתה רוצה-

הרב אריה אברהם: את מתגאה במכתב הפיטורים שלי.

עו"ד נילי אהרון: אתה ממש לא, אתה יודע מה ההבדל ביני לבינך, אריה? אתה יודע מה ההבדל ביני לבינך? אני יודעת לשבת עם כולם. גם עם אנשים כמוך אני יודעת לשבת. אני יודעת להפריד בין מקצועי לבין אישי, אתה רואה רק אישי לנגד עיניך, זו הבעיה.

הרב אריה אברהם: את לא יודעת. כי את אומרת לי, למה לא הגבת לי למכתב הפיטורים.

עו"ד נילי אהרון: לא, אני אמרתי שאם אתה כל כך בטוח בעצמך.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

הרב אריה אברהם: אני סגן, היית צריכה להגיד לי, אריה, אני מתכוונת לפטר אותך, בוא נשב, מה אתה עושה, תקבלי תשובות, נורמלי. אבל לא, שלחת אותו, אין בעיה, אמרתי לך, בורא עולם שלח אותו, אני לא רואה אותך.

עו"ד נילי אהרון: אז למה עוד עכשיו אתה מתעקש להיות סגן בשכר? למה עד עכשיו אתה לוחץ עליי מכל כיוון?

הרב אריה אברהם: אני לוחץ. עלייך?

עו"ד נילי אהרון: למה אתה מבקש מכולם?

הרב אריה אברהם: בושה. תתביישי לך.

עו"ד נילי אהרון: מה שאני שומעת.

הרב אריה אברהם: לוחצים עליי לחזור לפה, ואת אומרת תחזור.

עו"ד נילי אהרון: אני?

הרב אריה אברהם: הנה, שישמעו מה אומרים לי. תחזור ואל תעבוד. זה מה שהיא רוצה.

עו"ד נילי אהרון: אני אמרתי לך לחזור ולא לעבוד?

הרב אריה אברהם: כן.

חני בריגע: לא יקום ולא יהיה.

עו"ד נילי אהרון: אצלי אין דבר כזה, אף אחד לא עובד ומקבל על זה שכר.

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

אילן אלמקייס: נילי, אם כבר עסקינן בכספי ציבור, ואת יודעת, שינינו קצת בנושא, והעליתי את סוגיית השקע הזה שיש ב-

עו"ד נילי אהרון: היינו שם.

אילן אלמקייס: רגע, אני שמח שהייתם שם. ותראי, את על הדרך, אם זה משפר, אז מה טוב. היום, קמה הקול צעקה משכונת, אני מקווה שזה גם נכון, אני הבנתי שאת ביקשת לשוחח עם כולם, אני מברך על כך, משכונת האגם.

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: נכון.

אילן אלמקייס: יש לכם כוונה לשים שם אספלט? זו בכייה לדורות. אני אשמח שתדברי עם תושבי השכונה.

חני בריגע: הם כבר קיבלו הודעה שיהיה תאריך לפגישה עם כלל תושבי השכונה.

אילן אלמקייס: אני שמח לשמוע, כי לשים אספלט, נילי, זו בכייה לדורות שראש המועצה שיבוא אחרייך בעוד 10 שנים ישלם מחיר יקר, על השכונה הזאת, זאת שכונה-

עו"ד נילי אהרון: לפחות אתה מפנים שזה יהיה עוד 10 שנים. בלי להתכוון.

אילן אלמקייס: זה שיבוא אחרייך, לא אחרייך עכשיו, זה שיבוא בעוד 8 ו-10 ו-12 שנים, לא בהכרח, שאת תמשיכי, אבל זאת לא הנקודה. הנקודה היא שהשכונה הזאת היא שכונה חדשה וזאת הזדמנות שלך לפתח אותה ולא ליצור מצב ששם יהיו שבילים מאספלט. כי זאת תהיה בכייה לדורות, הנה אני אומר לך-

עו"ד נילי אהרון: אז כבר יש פגישה עם התושבים.

אילן אלמקייס: הודיעו לי לפני חצי שעה, לפני שעה וחצי שמתכוננת להיות פגישה, אני רק מכין אותך מראש-

עו"ד נילי אהרון: אתה מוזמן גם להגיע לפגישה.

אילן אלמקייס: בוודאי שאני אבוא, את יודעת שאני מגיע לדברים האלה.

עו"ד נילי אהרון: לא, אתה לא הגעת לפגישת התושבים, אבל אתה מוזמן.

אילן אלמקייס: אני אגיע לפגישה. אני אשמח, בואו נמשיך.

עו"ד נילי אהרון: כן, משה בבקשה רק תסביר מה עשית לפני כן בתפקיד שלך, ואת הרקע של הדברים.

משה טולדנו: ערב טוב, מי שלא מכיר אותי, אבל כמובן כולם מכירים. אז אני אתחיל מההתחלה. אני לא אלאה אתכם. עליתי לארץ, מיד התגייסתי, 17 שנה בצה"ל, יש לי רקע בביטחון, הייתי ביהל"ים, לוט"ר, עוקץ, תותחנים וגבעתי. תפקיד אחרון בעיר הבה"דים.

עו"ד נילי אהרון: שלי, אולי תכבדי אותנו, תשמעי אותנו.

שלי סויסה: אני מקשיבה, רק אתה מנהל אגף שפ"ע, נכון?

עו"ד נילי אהרון: אתם כולכם בטלפונים, אבל הוא נותן לך רקע.

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

שלי סויסה: אבל את המנהל אגף שפ"ע, לא מנהל אגף ביטחון.

משה טולדנו: פרשתי.

עו"ד נילי אהרון: תתייחסו אליו.

משה טולדנו: כן, פרשתי ונכנסתי למועצה בביטחון. אני זה שהקמתי את כל מערך המצלמות, את כיתת הכוננות היישובית, את משמר השכונות, עד היום אני מנהל אותה, הוצאתי את כל המתנדבים לסע"ר, עשרות מתנדבים כרגע. כיתת הכוננות מונה סביבות ה-30 מתנדבים, בלי לדבר על סע"ר, שעברו הכשרה 01-02. אני יודע בדיוק, מה יש למועצה ומה אין. אני רוצה שתשמעו. כרגע אין רכב על ארבע בשפ"ע, אין. יש 2 על 4, שני טנדרים, אחד איסוזו, אחד טויוטה, 2 על 4. זה שונה, דרמטי, 4 על 4 מ-2 על 4. אני אסביר בשפ"ע, לא בשפ"ע, סליחה במחסני חירום, יש לנו ככה, שני חפ"קים ענקיים, שני חפ"קים ענקיים שצריך לסחוב אותם לכל מקום בחירום. ארבע גנרטורים, אחד מהם גם גנרטור תאורה. שני עגלות חילוץ שצריך לסחוב איתנו. כיום יש לנו רק שני טנדרים שיכולים לגרור את הדבר הזה. אני אומר את זה, אני צועק, אני לא מצליח להבין, למה אתם לא מאשרים דבר כזה. בסופו של דבר, זה רק יכול להיטיב במידה שאנחנו ניכנס באמת למצב חירום. אם אנחנו כרגע עם שני רכבים, חנוקים. שתבינו, הרכבים האלה לא רק ישמשו את שפ"ע, ישמשו את מתנדבי החילוץ, את כיתת הכוננות, את כל התושבים.

שלי סויסה: הרכב הזה אמור לשמש את הקב"ט באופן אישי, אז אני לא מצליחה הבין מה אתה טוען את הטענות האלה.

משה טולדנו: שנייה, חכי, חכי, תתנו לי לדבר, בבקשה.

עו"ד נילי אהרון: זה לא נכון.

שלי סויסה: אבל זה מה שאת הצהרת ואמרת.

משה טולדנו: עכשיו, ב-7 לאוקטובר-

עו"ד נילי אהרון: הוא מוצמד אליו-

שלי סויסה: הוא מוצמד אליו והוא משמש אותו.

עו"ד נילי אהרון: תנו לו לענות בבקשה. זו החלטה החדשה של משרד הפנים.

משה טולדנו: ב-7 לאוקטובר ואני אגיד את זה כאן וגם איתן היה. ב-7 לאוקטובר לקחתי אני בשמחת תורה, בשבת, את הרכב של טל והסתובבתי בכל בתי הכנסת, כי לא היה רכב. כי לא היה רכב. הסתובבתי בית כנסת בית כנסת כדי לבוא ולהגיד לכולם, חבר'ה תחזרו הביתה, זה מסוכן, אנחנו לא יודעים מה קורה פה. דמיינו

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

לעצמכם עכשיו מה היה קורה, אם לא היינו מוסיפים עוד רכב טנדר אחד כרגע בשפ"ע. היה רק רכב אחד. כרגע זה לא מספיק. זה לא מספיק.

שלי סויסה: אני לא מצליחה להבין משה. אז לך לא היה רכב ב-7 באוקטובר, זה מה שאני מצליחה להבין, אז לקחת את הרכב של ראש המועצה. לקב"ט יש רכב צמוד.

משה טולדנו: אבל עוד הפעם, כרגע אין את האפשרות לסחוב שום דבר.

שלי סויסה: אבל לאגף שפ"ע יש רכבים.

משה טולדנו: כיום יש שני רכבים עם מסוגלות לסחוב.

שלי סויסה: יש רכבים שמסוגלים לגרום את הדיון.

משה טולדנו: רק שני רכבים-

שלי סויסה: שני רכבים, אז הרכב של הקב"ט זה מה שעכשיו, הוא יפתור לך את כל מערך החירום?

משה טולדנו: אין בעיה, את מבינה מה את אומרת? שאם עכשיו יש כרגע פגיעת טיל, כרגע אני צריך לחשוב האם לתת את העגלה, את הרכב, לחילוץ או לכיתת כוננות או לביטחון או לשפ"ע או למה.

איתן דלח: סליחה, סליחה, משה, אתה מדבר ואתה מדבר נהדר, אבל אנחנו כבר מבקשים שלושה שבועות, תציגו לנו את איום הייחוס, את פריסת הרכבים, את התוכניות, שנבין את הצרכים, אבל אתה מספר לי סיפורים.

עו"ד נילי אהרון: אף אחד לא ביקש את איום הייחוס.

משה טולדנו: אני לא מספר שום סיפור, איתן, אני לא מספר שום סיפור. איום הייחוס הוא פשוט, אם איראן עכשיו שולח טיל, וזה נופל פה באמצע השכונה, אין לנו דרך-

עו"ד נילי אהרון: שלי, תכבדו אותו, הוא מדבר איתכם. אתם לא מעוניינים לשמוע מן אדם שבא להסביר לכם, אני לא מבינה את זה.

משה טולדנו: אני לא מדבר כמועצה, כתושבים שרוצים לתת מענה מיידית-

איתן דלח: אני מבין מה שאתה אומר, אבל תשים לב-

חני בריגע: איתן, יש לי שאלה. איתן, אתה הבנת מה חזי אמר?

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

איתן דלת: סליחה?

חני בריגע: אם אתה שואל את זה, זה מרגיש שלא הבנת מה חזי הסביר. אני שואלת באמת, הבנת, מה הבנת מהדברים של חזי?

איתן דלת: אני הבנתי טוב מאוד, חזי אמר שהוא מאפשר, לקב"ט המועצה-

חני בריגע: לא, הוא אמר שיצאה החלטה על כל הארץ ומשרד האוצר נתן לזה תקציב. אז אני שואלת, הבנת מה חזי אמר?

שלי סויסה: הוא לא מתקצב מלא חני.

חני בריגע: לא מלא, בסדר.

שלי סויסה: אז מה עם המציינגים שהרשות עושה? ורשויות יכולות לעשות שיקול דעת אם הן מוציאות עוד 50% מהתקציב שלהן.

עו"ד נילי אהרון: להפעיל שיקול דעת שמה? את יודעת גם מה עשית?

חני בריגע: אבל הוא מחייב את כל הרשויות, מה לא הבנתם?

שלי סויסה: הוא לא מחייב, הוא מחייב אותך שיהיה פה רכב לחירום. הוא לא מחייב אותך להצמיד-

חני בריגע: שמוצמד לקב"ט. איפה המכתב הזה?

שלי סויסה: יש לקב"ט רכב צמוד, לקב"ט יש רכב מוצמד.

חני בריגע: אז לא הבנת מה חזי אמר וזו הבעיה.

שלי סויסה: הבנתי ושמענו אותו טוב.

איתן דלת: שמעון, הצורך ברכב 4 על 4 הוא לא לקב"ט, הקב"ט לא ייסע ויוציא את הגנרטור-

עו"ד נילי אהרון: בוודאי שכן.

משה טולדנו: קודם כל הוא צריך לקחת את החפ"ק לאיפה שהוא נמצא. זה לא משנה אם זה נופל עכשיו בפניניצה כמו שזה נפל, היו לוקחים עכשיו את כל החפ"ק ואת כל הציוד לשם, שתבין, זו הייתה המשמעות.

איתן דלת: אני מבין טוב מאוד, הכל טוב. אני חוזר ואומר, אתם לא מציגים תוכנית, אתם מציגים הצהרות.

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

עו"ד נילי אהרון: תוכנית של מה? מסבירים לך.

איתן דלח: זה בסדר, אבל אני ביקשתי לפני שלושה שבועות. תציג לי תוכנית.

עו"ד נילי אהרון: תוכנית של מה?

איתן דלח: תבואו ותגידו זה איום הייחוס-

עו"ד נילי אהרון: איזה תוכנית? תוכנית של מה?

איתן דלח: כאשר יש תוכנית, את אומרת-

עו"ד נילי אהרון: איזה איום ייחוס?

איתן דלח: זה איום הייחוס אליו המדינה מתייחסת.

עו"ד נילי אהרון: משה דקה, ברשותך.

איתן דלח: מול איום הייחוס הזה, צריך את כמות הרכבים האלה, צריך את כמות האנשים האלה. אלה -

עו"ד נילי אהרון: איתן, אתה מחפש דווקא לא להצביע. אז בוא אני אסביר לך. בשבוע הזה, גם מי שרצה להמציא את איום הייחוס, אגב גם ב-7 אוקטובר, כל כך רצו איום ייחוס שלא חשבו על ה-7 באוקטובר. ככה שלא משנה איזה איום ייחוס אני אביא לך, זה אף פעם לא יכין אותנו לחירום.

איתן דלח: עוד פעם, את ממשיכה לדבר בסיסמאות במקום לדבר-

עו"ד נילי אהרון: לא, עכשיו את יכולה לדבר, אני מסבירה לך את מה שהיה. ה-7 באוקטובר אף אחד לא ידע.

שמעון סויסה: מי מדבר בסיסמאות? בשבוע הזה נפל לך CO ב, הייתה לך רעידת אדמה ואנחנו באיום של איראן.

עו"ד נילי אהרון: היה לך את שלושת האיומים שיכולים להיות.

איתן דלח: ידידי היקר, ראיתי אתכם על הרכבת, הייתי בחילוץ והצלה. בתכנון של חילוץ והצלה יש פלוגה, לפלוגה של חילוץ והצלה יש סד"כ.

שמעון סויסה: הבנתי אבל יושב לך פה מישהו שניהל כיתת כוננות, שניהל את ה, ומנהל עכשיו את שפי"ע. הוא מדבר איתך בשני הכובעים.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

איתן דלת: אבל הוא לא נותן לי תוכנית עבודה.

שמעון סויסה: מה לא נותן לך תוכנית עבודה?

איתן דלת: הוא נותן לי, כי חברי אני צריך-

משה טולדנו: אני מדבר איתך בשני כובעים, גם של שפי"ע וגם של מנהל כיתת כוננות. תגיד לי, איזה תוכנית עבודה יש בחירום, חוץ מלהוציא את החפ"ק למקום? לא הבנתי.

איתן דלת: אני את כולה ביקשתי כבר לפני שלושה שבועות, תבואו, תציגו.

משה טולדנו: איתן, כיום פשוט, יש שני רכבים אתה לא מבין.

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

עו"ד נילי אהרון: אני רוצה בבקשה, אני רוצה שנייה להגיד משהו ולתקן אותך, שלי, ששוב הטעית את הציבור ותודה לך משה, כי טוב שאמרת את זה, אין רכבי 4 על 4 במועצה. הרכבים האלה, שני הטנדרים, אחד ישן ואחד חדש הם 2 על 4 כך ש-

שלי סויסה: הם בעלי יכולת גבוהה.

עו"ד נילי אהרון: לא, הם לא בעלי, את עכשיו גם מומחית ברכבים, שאת יודעת ש-4 על 4 זה כמו 2 על 4. העיקר לא להצביע. סבבה, סיימנו בבקשה.

שלי סויסה: אם היית מביאה את הנתונים.

עו"ד נילי אהרון: בסדר.

שלי סויסה: כמו שביקשתי-

חני בריגע: אבל הביאה לך את הנתונים.

שלי סויסה: ובמקום שנריב איתך והיית עושה, היינו עושים שיעורי בית לפני המליאה אז לא היינו מגיעים למצב הזה.

עו"ד נילי אהרון: את מבינה מה הבעיה? שאת מחפשת רק להצביע נגד.

שלי סויסה: אתם מחליטים להסתיר את המידע. לא להגיד, לא לענות.

עו"ד נילי אהרון: מי מסתיר ממך מידע? בסדר, בבקשה.

מליאה לא מן המניין מסי' 1 - 18.1.26

שלי סויסה: אז זהו.

עו"ד נילי אהרון: אז בבקשה ירון, כן ירון, ירון בבקשה.

* מדברים ביחד, לא ברור.

שלי סויסה: בסדר, אז שתעביר לנו ונלמד את הנתונים ונעלה את זה להצבעה.

עו"ד נילי אהרון: אגב, הביטחון, עתיד והבניין שקרס, לא מבדיל בין שלי שהצביעה נגד לבין שמעון שהצביע בעד. אותו רכב חילוץ, יטיל גם אותך וגם אותו. את מבינה את המשמעות? כשאת עושה-

שלי סויסה: כן, לא צריך להיות דרמטי.

עו"ד נילי אהרון: זה לא דרמטי. זה העובדות, מה לעשות, אין שמות על טילים, אין שמות על בניינים שקורסים, בסופו של דבר אנחנו אמורים לשרת את כל הציבור.

אילן אלמקייס: למה כשאנחנו יורים טילים אני מכירים שיש עליהם שמות.

עו"ד נילי אהרון: כן, בבקשה, ירון, הניתוח הכלכלי שהיה.

ירון טוויל: אז אני קודם כל רק אסביר פה שתי נקודות. נקודה ראשונה, אמרתם, שלי, את אמרת, זאת אומרת, השלמה של התקציב לעלות הרכב, 115 אלף שקל זה מתקציב שוטף של שפי"ע, זה לא נכון. אם תשימי לב מצוין שם תב"ר 1248, אם את זוכרת העברנו במליאה לפני מספר חודשים תב"ר של הלוואה לפיתוח, את זוכרת? 2 מיליון שקלים לרכישה גם של מכונת טיאוט. היה שם ממש טבלה של רכישות. במכונה הטיאוט שקנינו, הצלחנו לקבל הנחה, חסכנו שם בסביבות ה-150 אלף שקל. ולטובת זה, אני משלים משם. זאת אומרת, ה-150 אלף שקל שחסכתי שם על מכונת הטיאוט, אני משלים את זה משם. זה לגבי הנושא של השלמת התקציב. לגבי הנושא של הרכב עצמו. אתם צריכים לקחת בחשבון, כי הרכב של גבי, הוא עולה סביב ה-, הליסינג שלו סביב ה-4,500 בחודש. זאת אומרת, בשנה זה סביב ה-55,000-50,000 שקל לשנה. זאת אומרת, בשנתיים אני מחזיר, כי הרכב של גבי הולך לחזור לליסינג. זה לא שעכשיו הולך להיות פה עוד רכב עודף. חודש שביעי נגמר החוזה של השלוש שנים. כרגע הוא ישמש את מחלקת ההנדסה, אני מחזיר את הרכב שמושכר שם, במקום לשלם שכירות, הוא ישמש את זה עד סוף החוזה כדי שלא נשלם קנס, ואחרי שנסיים את החוזה הוא יחזור לחברת הליסינג. אז זה לגבי הנושא הזה. כאילו, אני אגיד לכם, אני רואה פה גם את החשיבות הביטחונית כמו שמשה ציין, וגם מבחינה כלכלית, שוב פעם, הרכב הזה הוא יהיה במועצה למעל שלוש שנים, ארבע שנים, חמש שנים, כמה שהוא בעצם יחזיק. ועוד דבר, עוד נקודה, למה אנחנו דווקא רוצים 4 על 4, מעבר לזה שצריך יכולת של גרירה וכוח-

חני בריגע: אנחנו מחויבים ל-4 על 4.

מליאה לא מן המניין מס' 1 - 18.1.26

ירון טוויל: מה שבעצם חזי ציין פה, יש, יצאה הנחיה בחוזר של משרד האוצר מה-1.1.2026, קב"טים שירכשו רכבים שהם רק 4 על 4 מתוך רשימה סגורה, יוכלו לקבל את התוספת נהיגה עצמית זה נקרא, נהיגה עצמית ב', שזה מגיע לכל הקב"טים. אבל בתנאי שהם רוכשים רכבים שמשמשים אותם באמת לביטחון, והם מסוגלים לתת את המענה בחירום. זה בעצם בגדול, זה הרעיון של הנושא הזה.

עו"ד נילי אהרון: תודה. אנחנו מביאים את זה להצבעה, מי בעד? מי נגד?

החלטה:

מליאת המועצה הצביעה בשוויון קולות. מאחר והתב"ר עוסק בביטחון הנושא יעבור לאישור המחוז.

נגד- אריה אברהם, איתן דלח, שלי סויסה ואילן אלמקייס.

בעד- דני לוגסי, שמעון סויסה, פנחס פרץ ונילי אהרון.

עו"ד נילי אהרון: יופי. אנחנו מעבירים, מאחר והקולות שקולים, אנחנו מעבירים את הפרוטוקול בבקשה למשרד הפנים. כפי שאמר לנו חזי, שניה, שניה, הפרוטוקול לא נגמר. זה שהם קמים, הפרוטוקול לא נגמר. הארבעה נגד. אני רק אגיד את השמות. אריה אברהם, איתן דלח, שלי סויסה ואילן אלמקייס נגד. מי שבעד דני לוגסי, שמעון סויסה, פנחס פרץ ונילי. מאחר והקולות הם שקולים ומדובר בתב"ר שהוא תב"ר שקשור לביטחון, זה עובר, בבקשה תעביר את זה כבר מחר למחוז, שהם יתנו לך את האישור. המשמעות היא שכל הסימפוזיון הזה שלכם לא שווה שום דבר כי הרכב הזה יירכש וחבל מאוד שבזבתם זמן וכסף. תודה רבה, הישיבה ננעלת.

- סיום הדיון -

עו"ד נילי אהרון, ראש המועצה

כפיר דניאלי, מנכ"ל